

en Afgift. — Ved Trd. 8de Juli 1785 § 2 bleve disse halve Røbesummer overdragne til Kurantbanken, og der blev givet Til-læbelse til, at de maatte opsiges og udbetales i Banken. Det vedblev at gælde, indtil Banken gik under i 1813. Saa gik de til-bagestaaende Røbesummer atter tilbage til Finansbestyrelsen, til Direktionen for Stats-gælden og den synkende Fond, og dermed ophørte Opsigligheden fra Debitorernes Side. Der indtraadte imidlertid igen en Opsiglighed. Ifølge et Rentekammercircu-lære af 8de April 1826 blev det nemlig tilladt at indbetale Smaabeløb, der ikke oversteg 50 Daler, fordi der efterhaanden ved Udstykning var kommet saa mange Smaabeløb, at det blev bekvæmligt at op-kræve dem. For saa vidt Pengene nu inde-staa i Bøndergods, er Forholdet akkurat det samme som ved Summerne efter Loven af 8de April 1851. Det drejer sig kun om Smaabeløb, der ikke have nogen Betydning for de paagældende; men paa den anden Side er der ogsaa her Gjendomme, Herre-gaarde, hvori der indestaar meget betydelige Beløb, saa at en Rentenedsættelse for deres Vedkommende vilde beløbe sig til nogle Hundrede Kr. Med Hensyn til disse Penge gælder den samme Betragtning, som med Hensyn til Kapitalerne efter Lov 8de April 1851, der er ikke den fjerneste Grund til at hde en Rentenedsættelse for disse Debitorers Vedkommende mere end for Statens øvrige Debitorer. Og for dem gælder det ogsaa, at skal det være Tale om en Rentenedsættelse, er det et Spørgsmaal, der bør finde sin Afgørelse ved særskilt Lov sammen med Spørgsmaalet, om man skal ned sætte Renten af Statens øvrige Kapi-taler. Vi ere af den Mening, at der i Virkeligheden er Tale om et Forhold, hvor det er en ganske fri Sag efter den saakaldte Nejteori, om man vil indlade sig paa det eller ikke. Man bør derfor fra Folketingets Side respektere vort Nej.

Hvad Fredsbureauet angaar, skal jeg blot bemærke, at det, som vi have mod det, er det, at man ikke er fri for at komme i en noget komist Situation ved at hde disse 2,000 Kr. til Bureauet. Dette har nemlig for ikke ret længe siden vist sig fra den komiste Side, idet dets Præsident, Hr. Frederik Bajer, i Anledning af Stormagernes Optraeden nebe ved Arta har henvendt sig tilligemed Sekretæren paa Bureauets Vegne til ikke færre end 20 Staters Udenrigsmini-stre, i og uden for Europa, og anbefalet dem, hvorledes de skulde stride ind ved denne Lejlighed. Vi finde, at vi ikke godt kunne være med til at understøtte dette Freds-

bureaus Færd, og derfor kunne vi ikke ind-lade os paa denne Bevilling.

For os er Hovedsagen under alt dette, at vi ikke kunne være med til at lade os tvinge til Foranstaltninger gennem Finans-loven, som rettelig bør tages gennem en al-mindelig Lov, og vi kunne ikke være med til, at der bliver indført den Orden, at me-dens Folketinget stadig hævder sin Ret til i Kraft af Nejteorien at afvise saakaldte fri Bevillinger, skulle vi her tvinges til at gaa ind paa saadanne. Det er en fuldstændig skov Stilling, som Landstinget vil komme i, og vi kunne kun i høj Grad beklage, at den højtærede Konseilspræsident har kunnet gaa med til at bringe Landstinget ind paa en saadan Afgørelse. Jeg er overbevist om, at saa længe det nuværende Flertal sidder i Landstinget, vil man ikke saa det bragt med til noget saadant, og vi ville ikke være med til, at man saa at sige bag om os træffer Afgørelser med Folketinget i Spørgsmaal, som ere af principiel Betydning for os.

Jeg skal derfor, idet jeg slutter, anbefale ærede Medlemmer af dette Ting, at man stemmer mod Flertallets Indstilling og stemmer for det første Mindretals Indstilling til denne Finanslov.

Madjen-Mjgdal: Da jeg første Gang læste den foreliggende Betænkning, fik jeg det Indtryk, at Fællesudvalgets Mindretal, som repræsenterer Flertallet i denne Sag, egentlig ikke gjorde nogen Indstilling til Tingene. Grundlovens § 53 siger jo nemlig, at et Fællesudvalg har at gøre Ind-stilling til Tingene. Naar ærede Medlemmer ville læse Betænkningen, ville De se, at Flertallet udtaler paa Side 1, at det stiller følgende af Regeringen tiltraadte Forslag til Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem Tingene med Hensyn til det foreliggende Fi-nanslovsforslag. Altsaa dette Flertal stiller et bestemt Forslag. Vil man derimod se paa Betænkningens Side 14, vil man lægge Mærke til, at Mindretallet ikke stiller noget bestemt Forslag til Tingene, men refererer, at de i Fællesudvalget have stillet følgende Forslag til Afgørelse af Uoverensstemmelser o. s. v. Jeg kom til at tænke paa, at man vilde gøre det samme, som jeg har været med til at gøre saa mange Gange, at man nemlig vilde referere, at man har forsøgt det og det i vedkommende Udvalg, gjort de og de Forslag, men da de ikke ere blevne tiltraadte, har man undladt at stille dem til Tingene. Det var dog en Misforstaaelse for mit Vedkommende, thi efter alt, hvad der er sket, og ogsaa efter den ærede Ordførers Ud-talelser i Dag, er det klart nok, at det er det